

Българският народ по най-тържествен начин изяви, че разцъпването му, раздълението му е противоестествено; че раздълението му не може да биде прието от него и че българинът, въ каквото положение и да е поставен, той ще гони идеала си, че 19-и век е век на народностите, век за съединението на народите и Българският народ, каквито препятствия и да срещне ще постигне своето съединение. (Викове: Върно! Върно! Ще се съединимъ!) Това нѣщо Г-да, както ви казахъ и по преди, ние смѣ го исказали въ двѣ обстоятелства тозъ часъ подиръ подписването на Берлинскитъ Договоръ. Мнозина отъ васъ Г-да, ще помните, че още на другия денъ на Берлинскитъ Договоръ, Българският народъ отпрати единъ мемоаръ къмъ Великитъ Сили, подписанъ въроятно и отъ мнозина отъ присѣтствующитъ тукъ. Този мемоаръ съ 5000 подписа на български граждани, се представи на посланицитъ на Великитъ Сили въ Цариградъ. Въ него се исказваха сичкитъ мъчности и несподи, които се напасаха на Българският народъ, чрезъ несправедливото му распокжевание отъ Берлинскитъ Конгресъ. Тозъ мемоаръ исказваше заветното желание на Българският народъ да се види подъ единъ Господаръ. (Викове: Върно! Да! Да живѣе Св. Стефанска България!)

Съ него се исказаха на представителитъ на Великитъ сили въ Цариградъ сичкитъ незаслужени несправедливости които се нанесоха на нашата народност. Малко подиръ това, когато Българският народъ се повика да уреди държавното си устройство като народъ, пакъ се направи мемоаръ до Великитъ Сили, който се подписа отъ сичкитъ представители на Севѣрна и Южна България и Македония. И въ тозъ мемоаръ се исказаха сжщитъ оплаквания. Днеска пакъ г-да, петъ години отъ какъ сжществува Българскитъ народъ свободенъ, събираме се тука, за да искажемъ най-тържественно, че не сме забравили страданията на нашитъ братия отгатыкъ Балкана (Гласове: не смѣ забравили и нѣма да забравимъ!) Че нашитъ сърдца сж наранени отъ раздирателнитъ викове и плачовнитъ гласове на нашитъ братия въ Македония. Ние като сжществуваме като свободенъ народъ, една отъ първитъ ни длъжности е, да мислимъ непрестанно за обединението на сичкитъ части отъ нашето отечество въ едно цѣло (Гласове: Ура! Браво! Да живѣе Тракия!) Не трѣба да си въображаваме,